

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Έπιμελητής ύλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463 455

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ,
ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Ίησού του Ναυῆ (1440π.Χ)

Άμμούν διακόνου καί τῶν σὺν αὐτῷ
40 γυναικῶν μαρτύρων

Καλλίστης, Εὐόδου καί Ερμογένους
τῶν ἀδελφῶν μαρτύρων

Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου (459).

* * *

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**Ἀπολυτίκια.****Τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος β΄.**

Οπάσης Δημιουργός τῆς κτίσεως
 ὁ καιρούς καί χρόνους
 ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος
 εὐλόγησον τόν στέφανον
 τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, Κύριε,
 φυλάττων ἐν εἰρήνῃ
 τούς Βασιλεῖς καί τήν Πόλιν Σου,
 πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου· καί σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας
 ζηλώσας τούς προπάτορες, Ὅσιε·
 τόν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι,
 τόν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς
 καί τήν τῶν ἄσωμάτων πολιτείαν,
 ὑπάρχων ἐν σώματι.
 Συμεών πατήρ ἡμῶν Ὅσιε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν.**Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος βαρύς.**

Χαῖρε κεχαριτωμένη
 Θεοτόκε Παρθένε

λιμήν και προστασία
 τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων·
 ἐκ Σοῦ γάρ ἐσαρκώθη
 ὁ Λυτρωτής τοῦ κόσμου·
 μόνη γάρ ὑπάρχεις,
 Μήτηρ καί Παρθένος
 αἰεὶ εὐλογημένη καί δεδοξασμένη·
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 εἰρήνην δωρήσασθαι
 πάσῃ τῇ οἰκουμένην.

Ἀ' στιχολογία
Καθίσματα ἀναστάσιμα
ἀπό τὴν Ὀκτώηχο

Ἄλλ' ἀντί Θεοτοκίου:

Τό κάτωθι τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καί Λόγον.

Ο καιρούς καρποφόρους καί ὑετούς
 οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς,
 καί νῦν προσδεχόμενος
 τάς αἰτήσεις τῶν δούλων Σου
 ἀπό πάσης λύτρωσαι
 ἀνάγκης τὴν πόλιν Σου·
 οἱ οἰκτιρμοὶ καί γάρ Σου
 εἰς πάντα τὰ ἔργα Σου.
 Ὅθεν τάς εἰσόδους
 εὐλογῶν καί ἐξόδους
 τὰ ἔργα κατεύθυνον
 ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν
 καί πταισμάτων τὴν ἄφεσιν

δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός·
Σύ γάρ ἐξ οὐκ ὄντων τά σύμπαντα
ὡς δυνατός εἰς τό εἶναι παρήγαγες.

Β' στιχολογία
Καθίσματα ἀναστάσιμα
ἀπό τήν Ὀκτώηχο

Καί ἀντί Θεοδοκίου:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιηθέν τῷ 1813 ἔτει ὑπό τοῦ ἀοιδίμου
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ΣΤ'.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα
δημιουργήσας σοφία
καί καιρούς ὁ θέμενος
ἐν τῇ Αὐτοῦ ἐξουσία
δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ
λαῶ Σου νίκας·
ἔτους δέ
τάς τε εἰσόδους καί τάς ἐξόδους
εὐλογήσαις κατευθύνων
ἡμῶν τά ἔργα
πρός θεῖόν Σου θέλημα.

*Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀνβαθμοί, Προ-
κειμένον*

ΤΟ Ι΄ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 1-14.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

Η ΕΓΓΥΗΣΗ - ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΠΟΥ Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΔΙΔΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟ

Τό μυστικό τῆς ἐπισυναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς φανερώνεται σέ ἑπτά μαθητές του, στήν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ὁ ἀριθμός ἑπτά εἶναι συμβολικός καί σημαίνει τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν μέ τό «σημεῖο» - θαῦμα τῆς πλούσιας ἀλιείας δείχνει παραστατικά, διαβεβαιώνει τήν Ἐκκλησία, ὅτι αὐτός θά εἶναι ὁ Κύριος καί Ἐργάτης τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς! Αὐτός θά ψαρεύει, διά τῶν Ἀποστόλων τοῦς ἀνθρώπους καί θά αὐξάνει τήν Ἐκκλησία του. Οἱ Ἱεραπόστολοι ἔχουν χρέος νά ἐμπιστεύονται τό λόγο Του καί νά ὑπακούουν, νά τόν ἐκτελοῦν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος εἶναι ὁ κόσμος, στόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἀποστέλλει τοῦς Μαθητές Του. Ἡ θαυματουργική ἀλιεία δείχνει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχί-

αστου ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἀποστέλλει στὸν κόσμον. Τὸ μυστικὸ εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ὡς Πρωτεργάτου καὶ Κυρίου τοῦ ἔργου καὶ ἡ μετὰ πίστεως ὑπακοή στοῦ λόγου Του, τὴν ἐντολή Του.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Τὸν καιρὸ ἐκείνο

1 ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν,

ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε πάλι στοὺς μαθητές του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε

ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·

ἐφάνερωσε δέ οὕτως.

στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδας.

Ἐμφανίστηκε δέ ὡς ἐξῆς:

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος

καὶ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

καὶ Ναθαναήλ

ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας

καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου

καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Ἦταν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς πού λεγόταν Δίδυμος, ὁ Ναθαναήλ πού καταγόταν ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, οἱ δύο γιοῖ τοῦ Ζεβεδαίου κι ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητές του.

Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος·

3 - Ὑπάγω ἀλιεύειν.

Τούς λέει ὁ Σίμων Πέτρος: Πηγαίνω νά ψαρέψω.

Λέγουσιν αὐτῷ·

- Ἐρχόμεθα καί ἡμεῖς σὺν σοί.

Τοῦ λένε: - Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου.

Ἐξῆλθον

καί ἀνέβησαν εἰς τό πλοῖον εὐθύς

καί ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν.

Βγῆκαν ἔξω κι ἀμέσως ἀνέβηκαν στό πλοῖο, κι ὅλη ἐκείνη τή νύχτα δέν ἐπίασαν τίποτα.

4 Πρωίας δέ ἤδη γενομένης

ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν αἰγιαλόν·

οὐ μὲν τοι ἤδησαν οἱ μαθηταί,

ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς στό γαλόν· οἱ μαθητές ὅμως δέν ἤξεραν ὅτι ἦταν ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· - Οὐ.

Τούς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: - Παιδιά, μήπως ἔχετε κάτι γιά προσφάγι;

Τοῦ ἀποκρίθηκαν: - Ὅχι.

6 Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

- Βάλετε εἰς τά δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τό δίχτυον καί εὐρήσετε.

Ἐκεῖνος τότε τούς λέει: - Ρίξτε τό δίχτυ

στή δεξιά μεριά του πλοίου και θά βρῆτε.

Ἔβαλον οὖν

**καί οὐκέτι αὐτό ἐλκῦσαι ἴσχυσαν
ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.**

Πραγματικά, ἔριξαν τό δίχτυ, καί τά ψάρια ἦταν τόσο πολλά, πού δέν μπορούσαν νά τό τραβήξουν.

**7 Λέγει οὖν ὁ μαθητής ἐκεῖνος,
ὄν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ·
- Ὁ Κύριος ἐστι.**

Λέει τότε στόν Πέτρο ὁ μαθητής ἐκεῖνος πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε: - Ὁ Κύριος εἶναι!

Σίμων οὖν Πέτρος

**ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι,
τόν ἐπενδύτην διεζώσατο
(ἦν γάρ γυμνός)**

καί ἔβαλεν ἑαυτόν εἰς τήν θάλασσαν.

Μόλις ἄκουσε ὁ Σίμων Πέτρος πώς εἶναι ὁ Κύριος, ζώστηκε τό ἱμάτιό του, ἐπειδή ἦταν γυμνός, καί ρίχτηκε στό νερό.

8 Οἱ δέ ἄλλοι μαθηταί

**τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,
(οὐ γάρ ἦσαν μακράν ἀπό τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπό πηχῶν διακοσίων),
σύροντες τό δίχτυον τῶν ἰχθύων.**

Οἱ ἄλλοι μαθητές ἦρθαν μέ τό πλοιάριο, γιατί δέν ἀπείχαν **πολύ** ἀπό τή στεριά, παρὰ **μόνο** ἑκατό περίπου μέτρα, σέροντας τό

δίχτυ μέ τά ψάρια.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τήν γῆν,
βλέπουσιν ἀνδρακιάν κειμένην
καί ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον.

Ὅταν ἀποβιβάστηκαν στή στεριά,
βλέπουν ἐκεῖ ἀναμμένα κάρβουνα
κι ἓνα ψάρι πάνω στή φωτιά καί ψωμί.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
- Ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων
ᾧ ἐπιάσατε νῦν.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Φέρτε ἀπό τά ψάρια
πού πιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος
καί εἴλκυσε τό δίχτυον ἐπί τῆς γῆς,
μεστόν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατόν πεντήκοντα τριῶν
καί τοσοῦτων ὄντων
οὐκ ἐσχίσθη τό δίχτυον.

Ἀνέβηκε τότε στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέτρος
καί τράβηξε τό δίχτυ στή στεριά γεμάτο
μεγάλα ψάρια, γιά τήν ἀκρίβεια ἑκατόν
πενήντα τρία. Κι ἐνῶ ἦταν τόσο πολλά τά
ψάρια, τό δίχτυ δέν σκίστηκε.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

12 - Δεῦτε ἀριστήσατε.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Ἐλάτε νά φᾶτε.

Οὐδεῖς δέ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτόν σύ τίς εἶ;
Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Καί κανείς ἀπό τούς μαθητές δέν τολμοῦσε
νά Τόν ρωτήσῃ, «Ἐσύ ποιός εἶσαι;», γιατί
ἤξεραν πώς εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
καί λαμβάνει τόν ἄρτον
καί δίδωσιν αὐτοῖς
καί τό ὄψάριον ὁμοίως.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, παίρνει τό ψωμί καί
τούς τό μοιράζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί μέ τό
ψάρι.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθησταῖς αὐτοῦ
ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Αὐτή ἦταν ἡ τρίτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ
στούς μαθητές μετά τήν ἀνάστασή Του.

Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Καί νῦν. Ἐλέησόν με...

*Ἀπό γ' ὠδῆς
τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον
μετά τοῦ Οἴκου.*

Κάθισμα Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Υπερζέσας τῇ πίστει, πάτερ σοφέ,
καί προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδῶν
Χριστῷ ἠκολούθησας
τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος
ἐγκρατεία τήξας τό σῶμά σου, Ὅσιε,

οὐρανῶν τήν δόξαν αἰεί προορώμενος·
 ὄθεν καί ἐφεῦρες πρὸς ἀνάβασιν θείαν
 τοῦ στύλου τήν κλίμακα,
 τῷ σῶ πόδῳ κατάλληλον,
 Συμεῶν ἱερώτατε.
 Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
 τοῖς ἐορτάζουσι πόδῳ
 τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καί νῦν.

Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός
 καί χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν
 Σοί προσπίπτομεν πιστῶς,
 ἀναβοῶντες ἐκτενῶς·
 Ὑπό τῆς Σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνί-
 ας,
 Σωτήρ, καί ταῖς εὐχαῖς
 τῆς τεκούσης Σε
 καί πάντων τῶν αἰεί
 εὐαρεστούντων Σοι
 ἐνιαυτόν εὐπρόσδεκτον προσάξει Σοι
 ὡς ἀγαθός καταξίωσον
 τοὺς ἐν οὐσίαις δυσί τιμῶντας
 καί πιστῶς Σε δοξάζοντας.

Ἄφ' στ' ᾠδῆς:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιηθέν παρά Ἰακώβου

πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ο τῶν αἰώνων Ποιητῆς καί Δεσπότης,
 Θεέ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως,
 τήν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον,
 σώζων τῷ ἐλέει Σου
 τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον,
 πάντας τοὺς λατρεύοντας
 Σοί τῷ μόνῳ Δεσπότη
 καί ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά·
 εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Ἐπανάληψις ἐν χορῷ:

εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Οἶκος.

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία
 ἰσχυῖ τε παντουργικῇ διασώζοντι πάντα
 τόν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν
 ἐντρόμῳ δυσωποῦντες παρασχεῖν εὐφορί-
 αν τῇ γῆ
 σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ
 παντός ῥυσθῆναι δυσχεροῦς
 ὄρατῶν καί ἀοράτων δυσμενῶν
 ἐν ταῖς αἰσίοις κράζοντες περιόδοις·
 εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Ἐπανάληψις ἐν χορῷ:

εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Τό Συναξάριον

Μήν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νύξ ιβ'.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου,
ἦτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

*Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου χρόνου,
ὦ καὶ παλαιέ καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ γενομένου
θαύματος παρά τῆς ἁγίας Θεοτόκου
ἐν τῇ μονῇ τῶν Μιασηνῶν
καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα
μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν
Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.

*Αἰπὼν Συμεῶν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν
τὴν ἐγγύς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.
Υψιβάτης Συμεῶν
Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα
μνήμη τῆς ὁσίας Μάρθας,
μητρὸς τοῦ ὁσίου Συμεῶν
καὶ τῆς Εὐανθίας
καὶ τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

*Ἐν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.
Σέ δέ ξενίζει Μάρθα ἐν πόλῳ.
Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι.
Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα
 γυναικῶν Μαρτύρων,
 Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν
 καὶ Ἀμμοῦν διακόνου
 καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
 καὶ ἀδελφῶν Εὐόδου, Καλλίστης
 καὶ Ἐρμογένους.

Οῦσιος Μελέτιος ὁ νέος,
 ὁ ἐν τῷ ὄρει τῆς Νυουπόλεως ἀσκήσας,
 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἅγιος νεομάρτυς Ἀγγελῆς
 ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
 μαρτυρήσας κατὰ τό 1680,
 ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,
 Χριστέ ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς
 ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε
 τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι·
 τὴν δέ ἐπιστρεπτικῶς
 Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν,

ἐπ' εὔρους διαγράψας
τό ἀήττητον ὄπλον.
Διό Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον
τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·
τῷ θλαστῷ γάρ προκρίνει τὸν ἱερέα.
Τῇ στειρευούσῃ δέ πρόηγ
Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε
ξύλον Σταυροῦ
εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε,
τῆς οἰκονομίας Σου τό μυστήριον,
κατενόησα τά ἔργα Σου
καὶ ἐδόξασά Σου τὴν θεότητα.

Ὦδὴ ε'.

Ω τρισμακάριστον ξύλον!
ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύ-
ριος·
δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας
τῷ ἐν Σοί δελεασθεῖς
Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὦδὴ στ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις

παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας
 τό σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
 ὄθεν τριήμερον ἐκδύς
 τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγρά-
 φησε,
 τοῦ σαρκί προσπαγέντος
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
 καί τριημέρω ἐγέρσει
 τόν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ΄.

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς
 λαούς ἐκλόνησε πνέον ἀπειλῆς
 καί δυσφημίας θεοστυγοῦς.
 Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
 θυμός θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
 ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι
 πυρί συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος
 τῶν Πατέρων καί ἡμῶν,
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν
 Κύριον.**

ᾠδὴ η΄.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες,
 τῆς Τριάδος ισάριθμοι,
 Δημιουργόν Πατέρα Θεόν.
 Ὑμνεῖτε τόν συγκαταβάντα Λόγον
 καί τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα
 καί ὑπερυψοῦτε τό πᾶσι ζωὴν παρέχον

Πνεῦμα πανάγιον εἰς τούς αἰῶνας.

*Δόξα. Καί νῦν. Ἐλέησόν με...
Σῶσον, ὁ Θεός τόν λαόν Σου -
Ἡ Τιμιωτέρα*

ᾠδή θ'.

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὑφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ
πεφυτούργηται δένδρον.
Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦντες Αὐτόν
Σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάριον ἐωθινόν ι'

Τιβεριάδος θάλασσα
σύν παισί Ζεβεδαίου
Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε,
σύν δυσὶν ἄλλοις πάλαι
καί Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει
ἐν δεξιῶις χαλάσαντες
πληθος εἶλκον ἰχθύων·
Ὅν Πέτρος γνούς
πρὸς αὐτόν ἐνήχετο· οἷς τό τρίτον
φανείς καί ἄρτον ἔδειξε
καί ἰχθύν ἐπ' ἀνδράκων.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἰνδίκτου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεὲ θεῶν καὶ Κύριε
 τρισυπόστατε φύσις,
 ἀπρόσιτε αἴδιε
 ἄκτιστε καὶ τῶν ὄλων
 δημιουργέ παντοκράτορ
 Σοὶ προσπίπτομεν πάντες
 καὶ Σέ καθικετεύομεν·
 Τό παρόν ἔτος τοῦτο
 ὡς ἀγαθός
 εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ
 τοὺς βασιλεῖς καὶ ἅπαντα
 τὸν λαόν Σου, Οἰκτίρμον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Φωστῆρος δίκηνη, ὅσιε,
 ὁ φωσφόρος σου βίος
 ἀστράψας κατεφώτισε
 τὴν ὑφήλιον πᾶσαν
 ταῖς των θαυμαμάτων ἀκτῖσι·
 διὰ στύλου γάρ, πάτερ,
 ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι
 πρὸς Θεόν, ἔνθα πάντων
 τῶν ὀρεκτῶν
 Συμεών, τό ἔσχατον
 ὄντως πέλει
 ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος
 τῶν τιμώντων σε, μάκαρ.

Θεοτοκίον τῆς Ἰνδίκτου. Ὅμοιον.

Δημιουργός καί πρύτανις
 πάσις κτίσεως πέλων
 καιρούς καί χρόνους θέμενος
 ἐν τῇ Σῆ ἔξουσία
 τόν ἐνιαύσιον κύκλον
 εὐλογίαις, Οἰκτίρμον,
 χρηστότητος στεφάνωσον
 ἐν εἰρήνῃ φυλάττων
 Σοῦ τόν λαόν
 ἀβλαβῆ, ἀπήμαντον,
 δυσωποῦμεν
 πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε
 καί τῶν θείων Ἀγγέλων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πάσα πνοή-Ψαλμοί τῶν Αἵνων

Στιχηρά Προσόμοια.

Ἀπό τήν Ὀκτώηχο τέσσερα

Καί τά κάτωθι τῆς Ἰνδίκτου

5-6

Ἦχος γ'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῆς αὐτολέκτου καί θείας
 διδασκαλίας Χριστοῦ
 τήν προσευχήν μαθόντες
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 βοήσωμεν τῷ Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν,
 ὁ ἐν (τοῖς) οὐρανοῖς κατοικῶν,

τόν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν
παρορῶν ἡμῶν τά πταιίσματα.

7.

Σοί πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών,
καί σοί ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τά κῶλα
ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ
ἀπειθησάντων ὄντως
σοί τῷ πάντων Δεσπότη
ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καί νῦν
τά ὀσῆ διασκόρπισον
τῶν δυσσεβῶν καί ἀπίστων Ἀγαρηνηῶν
ψαλμικῶς παρά τόν Ἄδην, Χριστέ.

8.

Εὐλογήσεις τόν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,
καί τά παιδιά σου πλησθήσονται πίότητος.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει
τάς πλάκας γράψας ποτέ
Αὐτός καί νῦν ἐν πόλει
Ναζαρέτ κατά σάρκα
βιβλίον κατεδέξω προφητικόν
ἀναγνῶναι, Χριστέ ὁ Θεός·
καί τοῦτο πτύξας ἐδίδασκες τούς λαούς
πεπληρῶσθαι τήν γραφήν ἐπί σοί.

Δόξα. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτω σοφία
συστησάμενος τά σύμπαντα
Λόγε Χριστέ ὁ Θεός
ὁ καιρούς καί χρόνους ἡμῖν προδόμενος
τά ἔργα τῶν χειρῶν Σου εὐλόγησον·
τόν δέ πιστόν βασιλέα
ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανον
διδούς αὐτῷ κατά βαρβάρων τήν ἰσχύν
ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Καί νῦν

Υπερευλογημένη

Δοξολογία μεγάλη.

«Σήμερον σωτηρία...»

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Συνήθη Ἀντίφωνα.

Ἀπολυτίκια

Τοῦ α' ἤχου

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...

Τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργός τῆς κτίσεως
ὁ καιρούς καί χρόνους
ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος
εὐλόγησον τόν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου,
Κύριε,
φυλάττων ἐν εἰρήνῃ
τούς Βασιλεῖς καί τήν Πόλιν Σου,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου·
καί σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Θεοτόκου

Ἦχος βαρύς

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε,
λιμῆν καί προστασία
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων·
ἐκ σοῦ γάρ ἐσαρκώθη
ὁ λυτρωτής τοῦ κόσμου·
μόνη γάρ ὑπάρχεις
μήτηρ καί παρθένος,
ἀεὶ εὐλογημένη καί δεδοξασμένη,

πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

**Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν
Ἦχος α΄**

Υπομονῆς στῦλος γέγονας,
ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε,
τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς,
καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν,
ὑπάρχων ἐν σώματι,
Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ποιηθὲν παρὰ Ἰακώβου
πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ο τῶν αἰώνων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης,
Θεέ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως,
τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον,
σώζων τῷ ἐλέει Σου
τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον,
πάντας τοὺς λατρεύοντας
Σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη
καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά:
εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Προκείμενον. Ήχος δ΄. Ψαλμός 146.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς Αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα. 2,1-7.

Τό κήρυγμα τῆς σωτηρίας τό ὁποῖο κάνει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, κατὰ τήν καινούργια περίοδο τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου πού ἐγκαινιάζει: καλεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους νά πιστέψουν, γιατί ὁ Θεός θέλει ὅλοι νά σωθοῦν καί νά γνωρίσουν τήν Ἀλήθεια.

Αὐτό εἶναι τό ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί κάθε Ἀποστόλου.

Τέκνον Τιμόθεε,
παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι
δεήσεις,

σᾶς παρακαλῶ πρῶτα ἀπ' ὅλα νά κάνετε
δεήσεις,

προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας,

προσευχές, παρακήσεις, εὐχαριστίες

ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,

γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους,

ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπε-
ροχῇ ὄντων,

γιά τούς βασιλιᾶδες καί γιά ὅλους ἐκείνους

πού ασκοῦν τήν ἐξουσία,
 ἵνα ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν
 ὥστε νά ζοῦμε ἤρεμα καί εἰρηνικά
 ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι.
 μέ εὐσέβεια καί εὐπρέπεια ἀπό κάθε ἀπο-
 ψῆ·

Τοῦτο γάρ καλόν καί ἀπόδεκτον 3

Γιατί αὐτό εἶναι καλό κι εὐπρόσδεκτο
 ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
 ἀπό τό σωτήρα μας Θεό,

**Ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σω-
 θῆναι** 4

ὁ Ὅποῖος θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σω-
 θοῦν

**καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν.**

καί νά φτάσουν στήν ἐπίγνωση τῆς ἀλή-
 θειας, δηλ. νά γνωρίσουν πλήρως τήν ἀλή-
 θεια.

«Εἷς γὰρ Θεός, 5

Γιατί ἕνας εἶναι ὁ Θεός
**εἷς καί μεσίτης Θεοῦ καί
 ἀνθρώπων,**

κι ἕνας ὁ μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καί ἀνθρώ-
 πων,

ἄνθρωπος Χριστός Ἰησοῦς,

ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός,

**ὁ δοῦς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ
 πάντων,** 6

πού πρόσφερε τή ζωή Του ὡς λύτρο γιά

χάρη ὄλων.

τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους»,

Αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τὴν ὁποία ἔδωσε ὁ Θεός στὸν προσδιορισμένο καιρό, ὅτι δηλαδὴ θέλει νὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος,
καὶ σ' αὐτὴ τὴ μαρτυρία ἔταξε ἐμένα ὁ Θεός
κήρυκα καὶ ἀπόστολο

-ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,-

τὴν ἀλήθεια λέω ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
δὲν ψεύδομαι

διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

διδάσκαλο στούς εἰδωλολάτρεις τὴν πίστη
καὶ τὴν ἀλήθεια.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

^ῥΗχος δ'. Ψαλμός 64.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών,
καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
Οἴκου σου·

ἅγιος ὁ Ναός Σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Επεσκεψώ τήν γῆν καί ἐμέδυσας αὐτήν, 10
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
ὁ ποταμός τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τούς αὐλακας αὐτῆς μέδυσον, 11
πλήθυνον τά γενήματα αὐτῆς,
ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εὐλογῆσεις τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ 12
τῆς χρηστότητός Σου,
καί τά πεδία Σου πλησθήσονται πιότητος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, 4,16-22.

Τό πρῶτο κήρυγμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στή Ναζαρέτ.

Μέ τήν ἐνανθρώπηση καί τήν ἀποκάλυψη-φανέρωση τοῦ Κυρίου μας στόν κόσμον, ἔφτασε ἡ ὥρα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προφητειῶν τῆς Γραφῆς: Ἦλθε ὁ ἐνιαυτός τοῦ Κυρίου - «ἡ ἐποχή τοῦ Χριστοῦ». (Βλέπε τήν προφητεία τοῦ Ἡσαΐου στό Α' ἀνάγνωσμα τοῦ Ἑσπερινοῦ στή σελ. 7 τοῦ

παρόντος.)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ

Ἐκεῖνο τόν καιρό

16 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ,

ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στή Ναζαρέτ,

Οὗ ἦν τεθραμμένος,

ὅπου εἶχε μεγαλώσει.

καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς Αὐτῷ

Πῆγε λοιπόν, ὅπως συνήθιζε,

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν,

τό Σάββατο στή συναγωγή

καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

καὶ σηκώθηκε νά κἀνη ἀνάγνωσι τῆς

Προφητείας.

17 **Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,**

Τοῦ ἔδωσαν τό χειρόγραφο

μέ τά λόγια τοῦ προφήτη Ἡσαΐα.

καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον

Ὁ Ἰησοῦς ξετύλιξε τό βιβλίον

εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

καὶ βρῆκε τό σημεῖον ὅπου ἦταν γραμμένο

τό ἐξῆς:

18 **«Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ,**

οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με,

Τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω μου.

Μέ αὐτό ὁ Κύριος μ' ἔχρισε

εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ

με,

Μέ ἀπέστειλε νά εὐαγγελιστῶ τή χαρά
στούς φτωχοῦς

ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τήν
καρδίαν,

νά γιατρέψω τοὺς ψυχικά τσακισμένους,

19 κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν

νά κηρῦξω στούς αἰχμαλώτους λύτρωση

καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

καί στούς τυφλοὺς τό ἀνοιγμα τῶν ὀφθαλ-
μῶν τους

ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,

νά ἀποστείλω τοὺς τσακισμένους ἐλεύθε-
ρους,

κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν».

νά ἀναγγείλω τόν ἐρχομό τοῦ «ἐνιαυτοῦ
τοῦ Κυρίου», κατά τόν ὁποῖο ὁ Κύριος θά
φέρῃ τή σωτηρία στό λαό Του».

20 Καί πτύξας τὸ βιβλίον

Ἔστερα ἀφοῦ τύλιξε τό χειρόγραφο,

ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε·

τό ἔδωσε στόν ὑπηρέτη καί κάθισε.

καί πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ

ἦσαν ἀπενίζοντες Αὐτῷ.

Τά μάτια ὄλων στή συναγωγή

ἦταν προσηλωμένα πάνω Του.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς

Καί τότε ἄρχισε νά τοὺς λέει ὅτι:

ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη

ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.

«Σήμερα ἐπραγματοποιήθηκε αὐτή ἡ προ-
φήτεια τῆς Γραφῆς πού μόλις ἀκούσανε τ'
αὐτιά σας.

22 **Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν Αὐτῷ**

Ὅλοι συμφωνοῦσαν μαζί Του·

**καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς
χάριτος**

θαύμαζαν γιὰ τὰ γεμᾶτα χάρη λόγια
τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ.

πού ἔβγαιναν ἀπό τό στόμα Του.

Κοινωνικόν.

Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός Σου, Κύριε· Ἀλληλούϊα.

* * *

Σημείωση: Γιά ἐμβάθυνση στήν ἔννοια
τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτου προτείνεται νά
μελετήση ὁ κάθε πιστός τά κεφάλαια 61-
65 τοῦ Ἡσαΐου.